NORAKSTS

Lieta Nr. A42223205
SKA – 234/2008

S P R I E D U M S

Rīgā 2008.gada 3.jūnijā

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja senatore D.Mita
senatore V.Krūmiņa
senatore R.Vīduša

piedaloties pieteicēja Fein & Co Ltd. pārstāvim *J.T.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei Inesei Budrevičai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz Fein & Co Ltd. pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2005.gada 20.janvāra lēmuma Nr.3.1/1621 atcelšanu, sakarā Fein & Co Ltd. kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 6.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA „Transimpekss” (pārreģistrēts ar citu nosaukumu un turpmāk tekstā – SIA „Transimpekss Terminal”) muitas noliktavā saskaņā ar vienoto administratīvo dokumentu (turpmāk – VAD) IM-7 Nr.0265/4-C407557 2004.gada 16.augustā tika ievestas pieteicējam Fein & Co Ltd. piederošas preces.

Valsts ieņēmumu dienesta Muitas kriminālpārvalde 2004.gada 4.novembrī SIA „Transimpekss Terminal” muitas noliktavā veica minētās preču kravas dokumentu pārbaudi. Tās rezultātā 2004.gada 13.decembrī pret SIA „Transimpekss Terminal” tika uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā. Tika sastādīts arī mantas un dokumentu apskates un izņemšanas protokols (turpmāk – dokumentu izņemšanas

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

protokols) par to, ka izņemti 2004.gada 16.augustā ar VAD IM-7 Nr.0265/4-C407557 ievestās kravas pavaddokumenti.

Valsts ieņēmumu dienesta Muitas kriminālpārvaldes muitas eksperts 2005.gada 12.janvārī sastādīja administratīvo protokolu. Tajā norādīts, ka SIA „Transimpekss Terminal" pārkāpusi muitas procedūras izpildes noteikumus, kā arī muitas iestādē iesniegusi nepatiesu informāciju saturošus dokumentus. Tādējādi SIA „Transimpekss Terminal" izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.[10]pantā un 201.[13]pantā paredzētos pārkāpumus.

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas muitas reģionālā iestāde ar 2005.gada 25.janvāra lēmumu izbeidza lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.[13]pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu un izteica brīdinājumu SIA „Transimpekss Terminal" par kodeksa 201.[10]pantā paredzēto pārkāpumu.

[2] Uzskatot, ka Valsts ieņēmumu dienests prettiesiski ierobežojis preču kravas kustību, neļaujot to izvest no muitas noliktavas 2004.gada 13.decembrī, pieteicējs 2004.gada 15.decembrī un 2004.gada 22.decembrī iesniedza sūdzību Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram par Valsts ieņēmumu dienesta Muitas kriminālpārvaldes amatpersonu rīcību. Savukārt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors ar 2005.gada 20.janvāra lēmumu Nr.3.1/1621 Valsts ieņēmumu dienesta Muitas kriminālpārvaldes ierēdņu rīcību, veicot lietvedību SIA „Transimpeks Terminal" administratīvā pārkāpuma lietā, atzina par tiesisku.

[3] Pieteicējs 2005.gada 23.februārī Administratīvajā rajona tiesā iesniedza pieteikumu, lūdzot atcelt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2005.gada 20.janvāra lēmumu. Pieteikumā norādīts, ka Valsts ieņēmumu dienesta rīcības dēļ pieteicējam piederošās preces tika nepamatoti aizturētas no 2004.gada 16.augusta līdz 2005.gada 28.janvārim.

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2005.gada 5.augusta spriedumu pieteikumu apmierināja.

[5] Izskatot lietu sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību, Administratīvā apgabaltiesa ar 2007.gada 6.decembra spriedumu pieteikumu noraidīja. Spriedums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[5.1] Lietā ir strīds, vai Valsts ieņēmumu dienests pamatoti ierobežoja pieteicēja preču izvešanu no muitas noliktavas laikā no 2004.gada 16.augusta līdz 2005.gada 28.janvārim.

[5.2] Vērtējot laiku no 2004.gada 16.augusta (kad preces tika ievestas muitas noliktavā) līdz 2004.gada 3.novembrim (kad muitas noliktavas turētājs SIA „Transimpekss Terminal" saņēma pieprasījumu par ziņošanu no muitas iestādes), pieteicējs nav izvirzījis pretenzijas par preču aizturēšanu vai to kustības ierobežošanu. Savukārt Valsts ieņēmumu dienests šajā laikā nav pieņēmis nekādus lēmumus attiecībā uz pieteicēja precēm. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka Valsts ieņēmumu dienests aplūkotajā laika būtu ierobežojis pieteicēja preču kustību.

[5.3] Arī laikā no 2004.gada 3.novembra (kad muitas noliktavas turētājs SIA „Transimpekss Terminal" no muitas iestādes saņēma pieprasījumu par ziņošanu) līdz 2004.gada 13.decembrim (kad tika izņemti pieteicēja preču kravas pavaddokumenti) Valsts ieņēmumu dienesta rīcība nav bijusi prettiesiska. No pieprasījuma izriet, ka tas ir adresēts SIA „Transimpekss Terminal". Pieprasījumā ir norādīts, ka preces, kuras ievestas SIA „Transimpekss Terminal" noliktavā saskaņā ar VAD IM-7 0265//4-C407557, nevar tikt atbrīvotas, iekams SIA „Transimpekss Terminal" nav sazinājusies ar Muitas kriminālpārvaldi. Tādējādi minētais pieprasījums attiecas uz SIA „Transimpekss Terminal" kā muitas noliktavas turētāju, bet tas nav saistošs pieteicējam. Tādēļ ar minēto pieprasījumu pieteicēja preces netika aizturētas.

[5.4] Vērtējot laiku no 2004.gada 13.decembra (kad tika izņemti pieteicēja preču kravas pavaddokumenti) līdz 2005.gada 28.janvārim (kad Valsts ieņēmumu dienests atdeva izņemtos dokumentus), izriet, ka līdz ar pieteicēja preču pavaddokumentu izņemšanu tika ierobežota preču izvešana no muitas noliktavas.

[5.5] Dokumentu izņemšanas protokols nav uzskatāms par administratīvo aktu, ar kuru ierobežotas pieteicēja tiesības rīkoties ar savām precēm. Tomēr dokumentu izņemšanas rezultātā pieteicējam radās faktiskās sekas, proti, pieteicējs nevarēja izvest preces no muitas zonas. Tādēļ Valsts ieņēmumu dienesta rīcība, izņemot dokumentus, vērtējama kā faktiskā rīcība.

[5.6] Valsts ieņēmumu dienesta rīcība, izņemot pieteicēja preču kravas dokumentus, ir pamatota un tiesiska. Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 252. un 257.pantam Valsts ieņēmumu dienestam, noskaidrojot lietas apstākļus administratīvā pārkāpuma lietā, bija tiesības izņemt SIA „Transimpekss Terminal" rīcībā esošos dokumentus par pieteicēja preču kravu un atdot tos pēc tam, kad spēkā stājies lēmums administratīvā pārkāpuma lietā.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[6] Pieteicējs par Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 6.decembra spriedumu ir iesniedzis kasācijas sūdzību, lūdzot spriedumu atcelt un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai. Kasācijas sūdzība pamatota ar tālāk minētajiem argumentiem.

[6.1] Tiesa nepamatoti atzinusi, ka Valsts ieņēmumu dienesta 2004.gada 2.decembra atbilde Nr.20.2.2/32673 uz pieteicēja 2004.gada 11.novembra vēstuli nav uzziņa (atbildē norādīts, ka pieprasījums par ziņošanu ir saistošs vienīgi SIA „Transimpekss Terminal"; ka pieprasījumā nav norādes par pieteicējam piederošo preču aizturēšanu; ka preču valdītāja vai tā pilnvarotās personas rīcība ar precēm, kas atrodas SIA „Transimpekss Terminal" muitas noliktavā, nav ierobežota; ka minētajām precēm var tikt piemērota turpmākā muitas procedūra). Ja minētā atbilde tiktu atzīta par uzziņu, tad kravas pavaddokumentu izņemšanu būtu uzskatāma par prettiesisku. Tādējādi tiesa pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu un 246.panta trešo daļu.

[6.2] Tiesa nepamatoti secinājusi, ka līdz 2004.gada 3.novembrim Valsts ieņēmumu dienests nav ierobežojis pieteicēja preču kustību. Turklāt arī pēc minētā datuma preces izvest nebija iespējams.

[6.3] Tiesa nav vērtējusi pieteicēja argumentu par Eiropas Kopienas Padomes 1992.gada 12.oktobra regulas (EEK) Nr.2913/92 „Par Kopienas Muitas kodeksa izveidi" 244.panta otrās daļas piemērošanu.

[6.4] Tiesa nepamatoti secinājusi, ka dokumentu izņemšanas protokols nav administratīvais akts. Tiesa nav pamatojusi apgalvojumu, ka minētais protokols pieteicējam nerada tiesiskās sekas.

[6.5] Tiesa spriedumā lēmusi tikai par precēm saistībā ar VAD IM-7 Nr.0265/4-C407557, bet nav lēmusi par precēm saistībā ar otru eksporta muitas deklarāciju EX Nr.10347637.

[6.6] Spriedumā norādīts, ka SIA „Transimpekss Terminal" pieteica muitas procedūru, taču SIA „Transimpekss Terminal" bija līgums ar pieteicēja pārstāvi tikai par preču glabāšanu, bet ne deklarēšanu vai citām darbībām.

[7] Valsts ieņēmumu dienests par pieteicējas kasācijas sūdzību ir iesniedzis paskaidrojumus, norādot, ka tā ir nepamatota.

[8] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis uzturēja kasācijas sūdzību. Atbildētājas pārstāve kasācijas sūdzību neatzina.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

Motīvu daļa

[9] Kā izriet no apgabaltiesas sprieduma, Valsts ieņēmumu dienests 2004.gada 13.decembrī uzsāka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā pret SIA „Transimpekss Terminal", kuras muitas noliktavā glabājās pieteicējam piederošas preces. Šajā pašā dienā pieteikta muitas procedūra pieteicēja preču tranzītam uz Somiju. Un šajā pašā dienā Valsts ieņēmumu dienests uzsāktās administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros sastādīja dokumentu izņemšanas protokolu par to, ka izņemti dokumenti, uz kuru pamata bija pieteikta muitas procedūra preču izvešanai no Latvijas. Tādējādi reāli tika ierobežotas pieteicēja iespējas izvest preces. 2005.gada 25.janvārī tika izbeigta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.^{13}panta un izteikts brīdinājums SIA „Transimpekss Terminal" saskaņā ar kodeksa 201.^{10}pantu.

Tiesā pārsūdzēts lēmums, ar kuru Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors 2005.gada 20.janvārī atzinis par tiesisku Valsts ieņēmumu dienesta Muitas kriminālpārvaldes ierēdņu rīcību, veicot lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Lēmumā norādīts, ka nav pamata uzskatīt, ka dokumentu izņemšana notikusi prettiesiski, savukārt, ņemot vērā to, ka lietā nav izdots neviens administratīvais akts, nav iespējams izpildīt pieteicēja lūgumu atcelt dokumentu izņemšanas protokolu un citus administratīvos aktus, kas ierobežo preču brīvu kustību.

Pieteicējs, gan vēršoties pie Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora, gan pieteikumā tiesai uzsvēris, ka dokumentu izņemšanas protokola sastādīšana un tam sekojošā dokumentu izņemšana, tādējādi ierobežojot preču kustību, notikusi pretēji Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2004.gada 2.decembrī pieteicējam sniegtajai uzziņai. Kā norādījis pieteicējs, šajā uzziņā atzīts, ka rīcība ar precēm nav ierobežota un tām var tikt piemērota turpmākā muitas procedūra, ko pieteicējs 13.decembrī arī mēģinājis darīt. Seku kontekstā pieteicējs uzsver, ka prece bijusi neapstrādātas ādas, kas ātri bojājas, un ka tuvāko nedēļu laikā beidzas ādu pārdošanas sezona.

[10] No minētajiem apstākļiem secināms, ka administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros, kamēr vēl nebija pieņemts galīgais lēmums, tika veikta darbība (dokumentu izņemšana), kura ir skārusi ne tikai SIA „Transimpekss Terminal", pret kuru ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta, bet arī pieteicēju, kura preces glabājās SIA „Transimpekss Terminal" muitas noliktavā. Tātad, pirmkārt, lietvedība lietā vēl nebija

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

pabeigta, un, otrkārt, pret procesa laikā veiktajām darbībām iebilst cita persona, nevis tā, pret kuru ierosināta lieta. Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā (Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas muitas reģionālās iestādes 2005.gada 25.janvāra lēmums Nr.F08/0014-05) pieņemts attiecībā uz SIA „Transimpekss Terminal", nevis pieteicēju. Un saskaņā ar šo lēmumu izņemtie dokumenti atdoti SIA „Transimpekss Terminal", nevis pieteicējam.

Līdz ar to lietā vispirms ir noskaidrojams, kādas pieteicējam ir tiesības apstrīdēt un pārsūdzēt administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros veikto dokumentu izņemšanu.

[11] Lai varētu vērsties tiesā administratīvā procesa kārtībā par kādu valsts rīcību, vispārīgs noteikums ir tāds, ka sekām, kas ir radušās, ir galīgā noregulējuma raksturs. Tas izriet no Administratīvā procesa likuma 1.panta trešās daļas. Šajā tiesību normā kā viens no administratīvā akta pamatelementiem norādītas tiesiskās sekas, kas nozīmē, ka lēmums, kas atzīstams par administratīvo aktu, saistoši ietekmē kādas tiesiskās attiecības un līdz ar to skar kādas personas tiesības vai tiesiskās intereses. Līdz ar to tad, kad persona ir noskaidrojusi valsts galīgo attieksmi konkrētajā jautājumā (piemēram, saņemot lēmumu, ar kuru personai uzlikts kāds pienākums, un apstrīdēšanas procesa ietvaros nepanākot sev vēlamo rezultātu), jautājums par valsts rīcības pareizību ir nododams tiesas kontrolei. Procesa laikā iestāde var būt veikusi darbības vai pieņēmusi starplēmumus, kas ir vērsti uz galīgā lēmuma pieņemšanu, tāpēc parasti tie nav atsevišķi pārsūdzami, bet ir pārbaudāmi kā iespējami procesuāli pārkāpumi pēc tam, kad process ir noslēdzies un ir pārsūdzēts galīgais lēmums – administratīvais akts.

[12] Konkrētajā gadījumā tika veikta dokumentu izņemšana.

[12.1] Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 257.panta pirmajai daļai dokumentus, kuri ir pārkāpuma priekšmets vai izdarīšanas rīks un kuri atrasti aizturēšanas, personas vai mantu apskates laikā, kā arī pārkāpuma konstatācijas brīdī, izņem un līdz brīdim, kad stājas spēkā lēmums administratīvā pārkāpuma lietā, institūcijas (amatpersonas), kurām ir tiesības izņemt dokumentus, nodod glabāšanā Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Saskaņā ar šā panta trešo daļu par dokumentu izņemšanu sastāda protokolu vai izdara attiecīgu ierakstu protokolos par administratīvo pārkāpumu, par mantu apskati vai administratīvo aizturēšanu. Visbeidzot atbilstoši kodeksa 274.[1]panta pirmajai daļai lēmumā par administratīvā soda uzlikšanu vai lietvedības izbeigšanu jānosaka, kas darāms ar pārkāpuma izdarīšanas rīkiem vai citiem izņemtajiem priekšmetiem un dokumentiem. Laikā, kad šajā lietā tika izņemti dokumenti, spēkā bija kodeksa 259.pants, kas, cita starpā, paredzēja, ka dokumentu

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

izņemšanu ieinteresētā persona var pārsūdzēt augstākai institūcijai (amatpersonai) vai prokuroram.

[12.2] No minētā tiesiskā regulējuma secināms, ka dokumentu izņemšana ir viena no administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros veiktām darbībām. Dokumentu nozīme un to ietekme uz lietā pieņemto galīgo lēmumu ir secināma visas administratīvā pārkāpuma lietas kontekstā. Dokumenti parasti tiek izņemti tieši tā iemesla pēc, lai varētu izdarīt secinājumu par to, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums. Līdz ar to jautājums par rīcību ar izņemtajiem dokumentiem parasti ir risināms vienlaikus ar lēmuma pieņemšanu lietā pēc būtības.

[12.3] Taču atsevišķos gadījumos ieinteresētā persona, respektīvi, persona, kuras tiesības vai tiesiskās intereses ir skārusi attiecīgo dokumentu izņemšana, var uz to norādīt augstākai amatpersonai vai prokuroram. Lai gan tiesību normā lietots termins „pārsūdzēt", kas Administratīvā procesa likuma izpratnē nozīmē vēršanos tiesā, Senāta ieskatā tiesību norma paredz tikai apstrīdēšanas iespēju, bet ne tālāku augstākas iestādes lēmuma pārsūdzību tiesā. Pirmkārt, tas izriet no jau minētās dokumentu nozīmes administratīvā pārkāpuma lietā pēc būtības. Otrkārt, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 259.pants tobrīd bija spēkā 1994.gada likuma redakcijā. Jāņem vērā, ka 1994.gadā sūdzības iesniegšana par jebkādu lēmumu kodeksā tika saukta par pārsūdzību, nenodalot sūdzības iesniegšanu augstākai iestādei (kas atbilstoši šodienas administratīvā procesa terminoloģijai ir apstrīdēšana) vai tiesai (ko šodien saprot ar pārsūdzēšanu). Turklāt, ja sistēmiski aplūko 1994.gada regulējumu, tad redzams, ka kodeksā bija ietverta ļoti ierobežota pieeja tiesai pat gala lēmuma lietā pārsūdzēšanai. Nav pamata uzskatīt, ka par tādu jautājumu kā dokumentu izņemšana persona varētu strīdēties līdz pat tiesai, kad, piemēram, lēmumu, ar kuru lietā piemērots naudas sods, varēja vai nu apstrīdēt augstākai iestādei vai arī pārsūdzēt tiesai, kuras spriedums bija galīgs. Senāta ieskatā kodeksa 259.pantā dokumentu izņemšanas apstrīdēšanas iespējas tika dotas, piemēram, personai, kurai piederošas mantas vai dokumenti izņemti kļūdas pēc un tādējādi iestādei nebija nekādu šķēršļu atdot tos atpakaļ arī pirms lietas izskatīšanas pabeigšanas.

[13] Ņemot vērā iepriekš teikto, Senāts uzskata, ka jautājums par pieteicēja dokumentu izņemšanas tiesiskumu nav vērtējams tiesā kā patstāvīgs pieteikuma priekšmets. Pirmkārt, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss neparedz dokumentu izņemšanas pārsūdzēšanu. Otrkārt, dokumentu izņemšanas patstāvīga pārsūdzēšana neizriet arī no Administratīvā procesa likuma. Dokumentu izņemšana ir viena no

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros veiktām darbībām. Tikai tāpēc vien, ka procesa laikā veikta darbība ir radījusi kādas sekas, tā nav uzreiz uzskatāma par faktisko rīcību. Turklāt jāņem vērā, ka parasti tiesa dokumentu izņemšanu nevarētu pilnvērtīgi izvērtēt izolēti vēl pirms lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā pieņemšanas. Citiem vārdiem, parasti šo jautājumu nav iespējams izvērtēt autonomi, neapsverot administratīvā pārkāpuma lietas apstākļus. To ilustrē arī izskatāmā lieta, kad apgabaltiesa, vērtējot dokumentu izņemšanas tiesiskumu, konstatēja tikai to, ka sakarā ar ierosināto administratīvā pārkāpuma lietu Valsts ieņēmumu dienesta darbiniekiem bija tiesības apstākļu noskaidrošanai izņemt pieteicēja dokumentus. Un tāpēc atzina dokumentu izņemšanu par tiesisku.

Ja persona nav apmierināta ar administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros veikto darbību – dokumentu izņemšanu –, parasti tiesā var iesniegt pieteikumu, kad sagaidīts procesa noslēgums, proti, pieņemts gala lēmums administratīvā pārkāpuma lietā. Tiesa, lemjot par šā lēmuma tiesiskumu (kaut vai tikai procesa daļā par dokumentu izņemšanu), tādējādi var pilnvērtīgi izvērtēt lietas apstākļus un dot savu novērtējumu šai darbībai.

Ievērojot, ka tiesā ir pārsūdzēts Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora lēmums, kurā, pirms vēl bija pieņemts lēmums administratīvā pārkāpuma lietā pēc būtības, ir vērtēta dokumentu izņemšanas pamatotība, Administratīvās apgabaltiesas spriedums neatkarīgi no kasācijas sūdzības argumentiem ir atceļams un tiesvedība lietā ir izbeidzama, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282.panta 1.punktu, jo lieta nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā.

[14] Lai gan šajā lietā ir pārsūdzēta dokumentu izņemšana un tāpēc tiesvedība lietā ir izbeidzama, Senāts uzskata par lietderīgu tālāk izvērtēt, vai pieteicējam būtu tiesības pārsūdzēt administratīvajā tiesā galīgo lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

[14.1] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 279.panta pirmo daļu lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā var pārsūdzēt persona, par kuru tas pieņemts, kā arī cietušais. Konkrētajā gadījumā pieteicējs nav persona, par kuru pieņemts lēmums administratīvā pārkāpuma lietā, tāpēc ir apsverams, vai pieteicējam iespējams noteikt cietušā statusu lietā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 261.panta pirmā daļa noteic, ka cietušais ir persona, kurai ar administratīvo pārkāpumu ir nodarīts morāls, fizisks vai mantisks kaitējums.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

Konkrētajā gadījumā administratīvais pārkāpums ir izdarīts muitas jomā. Formāli darbības administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros veiktas attiecībā uz citu personu. Saistībā ar ierosināto administratīvā pārkāpuma lietu 2005.gada 25.janvārī Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas muitas reģionālā iestāde pieņēma lēmumu Nr.F08/0014-05 par SIA „Transimpekss Terminal" saukšanu pie administratīvās atbildības. Izņemtie dokumenti atdoti pie administratīvās atbildības sauktajai personai. Tomēr šīs personas muitas noliktavā glabājās pieteicēja preces. Valsts ieņēmumu dienesta darbinieku rīcība, izņemot dokumentus, pieteicēju ir skārusi tieši un nepastarpināti, turklāt skārusi to visbūtiskāk, jo izņemtie ir pieteicēja kravas pavaddokumenti.

Ņemot vērā, ka pieteicējs ir persona, kuras tiesības izvest preces no Latvijas SIA „Transimpekss Terminal" pārkāpuma rezultātā ir aizskartas tiešā un nepastarpinātā veidā, pieteicējs ir atzīstams par cietušo.

[14.2] Pieteicēja tiesības pārsūdzēt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā izriet arī no Eiropas Kopienu Padomes 1992.gada 12.oktobra regulas (EEK) Nr.2913/92 „Par Kopienas Muitas kodeksa izveidi". Saskaņā ar regulas 243.panta pirmo daļu ikvienai personai ir tiesības pārsūdzēt muitas dienestu lēmumu, kas attiecas uz tiesību aktu muitas jomā piemērošanu un viņu skar tieši un individuāli. Atbilstoši panta otrajai daļai pārsūdzības tiesības var izmantot: sākotnēji – muitas dienestos; turpmāk – neatkarīgā instancē, kas var būt tiesa vai līdzvērtīga specializēta iestāde saskaņā ar dalībvalstīs spēkā esošajiem noteikumiem.

Ievērojot, ka lēmums administratīvā pārkāpuma lietā pieņemts muitas jomā un daļā par dokumentu izņemšanu skar pieteicēju tieši un individuāli, uz pieteicēju ir attiecināmas regulā paredzētās pārsūdzēšanas tiesības.

[15] Ņemot vērā iepriekš teikto, Senāts atzīst, ka pieteicējam ir tiesības pārsūdzēt tiesā Valsts ieņēmumu dienesta darbinieku SIA „Transimpekss Terminal" lietā veikto dokumentu izņemšanu, bet darīt to, pārsūdzot galīgo lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta 3.punktu, 282.panta 1.punktu un 351.pantu, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

n o s p r i e d a

Atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 6.decembra spriedumu un izbeigt tiesvedību lietā.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja senatore	*(paraksts)*	D.Mita
Senatore	*(paraksts)*	V.Krūmiņa
Senatore	*(paraksts)*	R.Vīduša

NORAKSTS PAREIZS

Senatore D.Mita

Rīgā 2008.gada 3.jūnijā

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com